

Underbilag 2.

UDENRIGSMINISTERIET

I. Oversigt over de erhvervsretlige bestemmelser i de tre konventioner.

a. Rom-unionens karakter af økonomisk union — og ikke blot af en toldunion — understreges bl. a. af bestemmelserne om arbejdskraftens bevægelighed, retten til fri erhvervsudøvelse samt liberalisering af tjenesteydelser og kapitalbevægelser. Det er således ikke blot for samhandelen med varer, men også for produktionsfaktorer og tjenesteydelser, at hindringerne for den frie bevægelighed forudses fjernet i løbet af overgangsperioden, d. v. s. inden udgangen af 1969.

Arbejdskraftens frie bevægelighed inden for fællesskabet skal gennemføres senest ved overgangsperiodens udløb (1. januar 1970). Dette forudsætter, at enhver forskelsbehandling begrundet i nationalitet med hensyn til beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår mellem arbejdere, som er statsborgere i et af de seks lande, afskaffes. Endvidere skal adgangen til at opnå sociale ydelser koordineres således, at arbejderne ikke fortaber rettigheder som følge af flytning fra ét land til et andet.

De bestående restriktioner, der hindrer, at en statsborger i et medlemsland udøver selvstændig *erhvervsvirksomhed* — herunder oprettelse og ledelse af selskaber — i et andet medlemsland på de for landets egne borgere gældende betingelser, skal fuldstændig ophæves i løbet af overgangsperioden. Det er hensigten, at foranstaltningerne til sikring af fri erhvervsudøvelse inden for de seks ikke blot skal sikre national behandling for en statsborger eller et selskab fra et andet medlemsland, men at der tillige på en række områder skal tilstræbes en samordning af medlemslandenes lovgivning og administrative praksis for at undgå, at forskelle heri hæmmer den frie erhvervsudøvelse inden for hele fællesmarkedet.

Rom-traktaten indeholder endvidere bestemmelser om, at restriktioner, for så vidt angår *tjenesteydelser*, skal afskaffes i løbet af overgangsperioden, idet betalingsover-

førsler vedrørende tjenesteydelser samtidigt skal tillades i samme omfang, som ydelserne selv bliver liberaliseret.

For så vidt angår frigørelsen af *kapitalbevægelser*, er det ikke hensigten at tilstræbe en fuldstændig ophævelse af de eksisterende restriktioner, men kun en frigørelse i det omfang, som måtte være nødvendigt for fællesmarkedets tilfredsstillende funktion. Endvidere har medlemslandene en vid adgang til at genindføre beskyttelsesforanstaltninger, såfremt frigørelsen af kapitalbevægelserne medfører eventuelle vanskeligheder.

b. De tilsvarende bestemmelser i *EFTA-konventionen* er ikke så omfattende som Rom-traktatens. EFTA-konventionen indeholder på de nævnte områder kun bestemmelser vedrørende etablering. Dertil kommer, at disse bestemmelser kun gælder for de erhverv, der er undergivet de almindelige EFTA-regler om handelens frigørelse, d. v. s. i første række industri og handel. Landbrugs- og fiskerisektoren er i henhold til EFTA-konventionens ordlyd holdt udenfor. Endvidere er der enighed om, at reglerne ikke gælder for forsikrings- og bankvæsen samt for skibsfart og anden transportvirksomhed.

EFTA-konventionens bestemmelser vedrørende etableringsretten er mindre vidtrækkende end de tilsvarende bestemmelser i Rom-traktaten. I henhold til EFTA-konventionens artikel 16 erkender medlemslandene, at hindringer med hensyn til oprettelse eller udøvelse af økonomisk virksomhed for andre medlemslandes statsborgere ikke bør anvendes på en sådan måde, at disse stilles ringere end landets egne statsborgere, såfremt man herved modvirker opnåelsen af de forventede fordele ved handelens frigørelse. Endvidere må medlemslandene ikke efter konventionens ikrafttræden indføre nye restriktioner af ovennævnte karakter. Rådet skal inden udgangen af 1964 overveje, hvorvidt yderligere bestemmelser måtte være nødvendige, og